

DECIZIA COMISIEI

din 11 martie 2008

privind un ajutor de stat (Germania) sub forma scutirii de la impozitarea carburanților pentru întreprinderile care realizează culturi în sere

[notificată cu numărul C(2008) 860]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(2008/715/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

multe observații de la terți interesați. Germania a comentat aceste observații în scrisoarea din 14 iunie 2006 și a furnizat informații suplimentare prin scrisoarea din 12 decembrie 2007.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2),

invitând părțile interesate să-și prezinte observațiile în conformitate cu dispoziția menționată anterior și având în vedere observațiile acestora ⁽¹⁾,

întrucât:

II. DESCRIERE

(4) La 16 august 2001, prin intermediul Legii de modificare a Legii privind impozitarea carburanților, Germania a introdus o reducere fiscală de doi ani pentru carburanții (păcură, gaz natural, gaz petrolier lichefiat) folosiți pentru culturile în sere și culturile acoperite. Ajutorul a fost acordat sub forma unei rambursări a impozitului.

(5) Prin Legea privind continuarea reformei taxei ecologice din 23 decembrie 2002, rambursarea impozitului, acordată inițial pentru carburanții utilizați între 1 ianuarie 2001 și 31 decembrie 2002, a fost prelungită până la 31 decembrie 2004.

(6) Prin Legea de punere în aplicare a orientărilor din 9 decembrie 2004, Germania intenționa să mențină acea rambursare a impozitelor până la sfârșitul anului 2006 și a notificat măsura de prelungire sub forma ajutorului de stat N 189/05.

(7) Tabelele din anexa I arată ratele de rambursare și impactul financiar al rambursării impozitelor în beneficiul culturilor în sere, comparativ cu restul sectorului agricol.

(8) Comisia a deschis o procedură formală de investigație în baza următoarelor motive:

(9) Măsura reprezintă un ajutor de stat. Autoritățile germane au susținut că acest caz intra sub incidența scutirii prevăzute de directivele Consiliului privind impozitarea produselor energetice (Directiva 92/81/CEE, înlocuită în 2003 de Directiva 2003/96/CE). Conform acestor directive, statele membre pot acorda reduceri ale nivelului de impozitare la carburanții folosiți în horticultură.

I. PROCEDURĂ

(1) Prin scrisoarea din 19 aprilie 2005, a cărei primiri a fost înregistrată la 20 aprilie 2005, Germania a notificat o măsură de acordare a unei rambursări a impozitului, în favoarea întreprinderilor care realizează culturi în sere, în 2005 și 2006. Măsura conține o clauză suspensivă prin care punerea sa în aplicare depinde de aprobarea de către Comisie. Ajutorul de stat a fost înregistrat sub numărul N 189/05.

(2) Măsura este o prelungire a unei scheme care nu a fost notificată (2001-02), care constituia la rândul său obiectul unei prelungiri (2003-04), care nu fusese nici ea notificată. Ambele măsuri care nu au fost notificate au fost înscrise în registrul ajutoarelor nenotificate, cu numărul NN 36/05.

(3) Prin scrisoarea din 20 octombrie 2005, Comisia a deschis procedura oficială de anchetă în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE ⁽²⁾. Ca răspuns, Germania și-a comunicat observațiile prin scrisoarea din 22 noiembrie 2005. Comisia a primit mai

⁽¹⁾ JO C 67, 18.3.2006, p. 23.

⁽²⁾ A se vedea nota de subsol nr. 1.

- (10) Comisia a exprimat rezerve cu privire la acest punct de vedere. În temeiul directivei privind produsele energetice, în special Directiva 2003/96/CE, măsurile fiscale pe care statele membre le pot adopta trebuie să fie compatibile cu dreptul comunitar și derogările aplicate nu trebuie să afecteze normele privind concurența. Aceste măsuri nu trebuie să împiedice funcționarea corectă a pieței interne sau să ducă la denaturarea concurenței.
- (11) Mai mult, reiese că acest ajutor a denaturat concurența, deoarece o sarcină fiscală mai mică la produsele energetice într-un sector economic cu consum ridicat de energie precum cel al culturilor în sere a avut un efect direct asupra costurilor de producție și, în consecință, asupra competitivității.
- (12) A fost subliniat faptul că această rambursare a impozitelor a fost acordată selectiv, deoarece prin ea se făcea o discriminare, în cadrul sectorului horticola, între culturile în aer liber și culturile în sere.
- (13) Comisia a precizat că reducerile de impozite pot fi acordate, însă în conformitate cu normele privind concurența. În acest stadiu, reiese că nu există dispoziții, în cadrul normelor privind ajutoarele de stat, care să permită statelor membre să acorde ajutoare fiscale de această natură.
- (14) Comisia a considerat, în acest stadiu, că măsura în cauză constituia un ajutor pentru funcționare care era incompatibil cu piața comună.
- (16) Germania a susținut că reducerea fiscală nu era selectivă și că era natural ca materialele pentru încălzire să fie folosite numai în spațiile acoperite.
- (17) În opinia Germaniei, dacă ar fi existat selectivitate și dacă, în consecință, ar fi fost acordat un ajutor, acest ajutor ar fi justificat în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE. Germania a susținut că exista o justificare specială pentru ajutor în temeiul articolului 8 alineatul (2) litera (f) din Directiva 92/81/CEE și al dispoziției care a urmat acesteia, și anume articolul 15 alineatul (3) din Directiva 2003/96/CE. Germania consideră că măsura constituia „punerea în aplicare a autorizației acordate statelor membre (...) [de directivele menționate anterior] (...)”. În opinia Germaniei, ar fi contradictoriu pentru Comisie (care, în cele din urmă, a propus acele directive) să ofere Germaniei contraargumentul că măsura respectivă constituie un risc pentru piața comună. Germania a fost de părere că aspectele legate de dreptul concurenței ale directivei în cauză nu erau chestiuni prioritare.
- (18) Guvernul Germaniei a fost de părere că punctul 52 din orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului ⁽³⁾ era aplicabil deoarece un impozit existent fusese majorat în mod semnificativ. El a susținut că Legea privind impozitarea carburanților și Legea privind impozitarea energiei, care a înlocuit-o, trebuie considerate ca impozit de mediu existent. De asemenea, a susținut că ratele de impozitare a energiei cuprinse în aceasta au fost majorate semnificativ de la 1 aprilie 1999 prin reforma taxei ecologice (conform descrierii globale din anexa I).
- (19) Obiectivul acestor dispoziții a fost acela de a spori cererea de produse care să economisească energie, eficiente din punctul de vedere al resurselor, și de a stimula dezvoltarea unor procedee și tehnologii care să respecte mediul. Guvernul Germaniei a susținut că legislația privind impozitarea energiei a avut, astfel, un efect semnificativ asupra protecției mediului.
- (20) În acest context, Guvernul Germaniei a făcut o trimitere la un studiu privind eficiența energetică a culturilor în sere, care fusese realizat de Centrul pentru gestionarea afacerilor în domeniul horticola din cadrul Institutului sistemelor de producție biologică al Universității Leibnitz din Hanovra.

III. OBSERVAȚIILE GERMANIEI

- (15) Germania a prezentat observații atât cu privire la chestiunea în cauză, cât și cu privire la procedură.

⁽³⁾ JO C 37, 3.2.2001, p. 3.

- (21) După cum s-a susținut, majorarea impozitării energiei a constituit o povară deosebită pentru întreprinderile care încălzeau sere sau alte spații acoperite, deoarece operațiunile realizate de aceste întreprinderi necesitau un consum ridicat de energie. S-a afirmat că, în vederea acestui lucru, reducerea temporară a poverii pentru aceste întreprinderi s-ar fi justificat prin introducerea unui stimulent fiscal. S-a susținut, de asemenea, că necesitatea acestei măsuri a continuat să existe după 31 decembrie 2002 (data la care reducerea fiscală inițială trebuia să expire). Din acest motiv, Legea privind continuarea dezvoltării reformei taxei ecologice a prelungit aplicarea reducerii fiscale cu doi ani, până la 31 decembrie 2004. În lumina situației concurențiale deosebit de grele din 2005 și 2006 cu care s-au confruntat întreprinderile agricole și forestiere care își încălzeau serele sau spațiile acoperite în scopul cultivării plantelor, s-a luat decizia de a acorda reducerea fiscală și pentru perioada respectivă.
- (22) Guvernul Germaniei a considerat dispozițiile prevăzute la punctul 52 din orientările comunitare ca fiind satisfăcute. În consecință, s-a susținut că dispozițiile punctului 51 alineatul (1) litera (b) din orientările comunitare pot fi folosite ca justificare pentru acordarea unui ajutor de stat sub forma unei reduceri fiscale pentru perioada 2001-2006.
- (23) Guvernul Germaniei a susținut că, atunci când reducerea fiscală afectează un impozit comunitar care a fost armonizat în conformitate cu Directiva 92/81/CEE sau Directiva 2003/96/CE, reducerea fiscală este compatibilă cu piața comună, cel puțin în cazurile în care nu se află sub cota minimă a impozitului la nivelul comunitar. În opinia Germaniei, același lucru se aplica și reducerii fiscale (și anume, compatibilitatea cu piața comună) atunci când nu este implicat un impozit comunitar, cel puțin în cazurile în care reducerea este de peste 20 % din impozitul la nivel național.
- (24) De asemenea, Germania a declarat că, în cursul consultărilor privind proiectul de lege privind introducerea reformei taxei ecologice, a fost ridicată problema reducerii poverii pentru întreprinderile agricole și forestiere care își încălzeau serele sau spațiile acoperite în scopul cultivării plantelor, deoarece aceste întreprinderi ar fi fost afectate în mod semnificativ de majorarea impozitării din cauza operațiunilor lor cu consum ridicat de energie. Dată fiind presiunea de timp enormă legată de aprobarea în parlament a acestei legi, precum și faptul că, inițial, se prevăzuse ca legea să intre în vigoare la 1 ianuarie 1999, s-a hotărât includerea sectorului agricol și forestier în mecanismul de reducere fiscală pentru sectorul producției. Introducerea acelei reduceri fiscale a constituit rezultatul unei modificări separate a Legii privind impozitarea carburanților, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2001. Prima prelungire a reducerii fiscale (pentru perioada 2003-2004) a fost adoptată în conformitate cu Legea privind continuarea dezvoltării reformei taxei ecologice.
- (25) Germania a susținut că i s-a dat de înțeles, în comunicările sale anterioare cu Comisia, că reducerea fiscală în cauză este legală. În special, Germania a făcut trimitere la afirmații orale ale unor funcționari ai Comisiei în cursul unei reuniuni a grupului de lucru „Condiții de concurență în agricultură” din 26 și 27 octombrie 1999. În orice caz, Comisiei i-au fost aduse la cunoștință, în cele din urmă, elementele cazului prin comunicarea Germaniei din 29 august 2001, într-o măsură care, în acel moment, ar fi permis Comisiei să evalueze compatibilitatea reducerii de impozite cu piața comună. Germania a invocat în mod expres articolul 10 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (1) teza a doua din Regulamentul (CE) nr. 659/1999⁽⁴⁾. Orice recuperare a ajutorului, în opinia Germaniei, ar fi incompatibilă fie cu principiile protecției așteptărilor legitime și securității juridice, fie cu principiile bunei administrări. Germania este de părere că observațiile emise de terții interesați au arătat că așteptările lor erau legitime.

IV. OBSERVAȚII PREZENTATE DE TERȚI

- (26) Terții interesați au prezentat în general argumente care fuseseră deja folosite de Germania. Ei au susținut, de asemenea, că măsurile nu erau selective pentru că erau deschise tuturor întreprinderilor agricole și forestiere care dețineau sere și spații acoperite. Au susținut și faptul că nu au fost afectate schimburile comerciale comunitare. Suprafața culturilor în sere a fost redusă în mod drastic în anii respectivi, iar importurile germane ale unor produse concurente au crescut. În orice caz, volumele de producție ale Germaniei nu au fost semnificative, comparativ cu comerțul intracomunitar cu legume. Mai mult, culturile în aer liber și cele în sere nu au fost în concurență directă între ele, iar cele mai multe dintre aceste culturi nu se puteau substitui între ele. Dacă a

⁽⁴⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

existat un ajutor, acesta putea fi justificat pe baza articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, deoarece sprijinea dezvoltarea sectorului horticola. Ajutorul a permis sectorului horticola să se adapteze la prețurile majorate ale energiei și a redus „denaturările concurenței” generate de prețurile brute semnificativ mai mici din alte state membre și cu impact negativ asupra întreprinderilor producătoare din Germania. Nu se putea susține că ajutorul german „denatura concurența”. Dimpotrivă, acesta compensa (parțial) o „denaturare a concurenței” existentă care dezavantaja culturile în sere din Germania. Dat fiind că erau limitate în timp, măsurile au reprezentat un stimulent puternic pentru sector, în vederea adaptării sale la prețurile majorate ale energiei prin introducerea unor măsuri de economisire și de raționalizare a energiei și prin efectuarea unor investiții adecvate. În consecință, măsurile trebuiau să fie admisibile deoarece, în caz contrar, intenția Directivei 92/81/CEE și a Directivei 2003/96/CE ar fi fost subminată sau limitată în mod inacceptabil. Drept alternativă, cu trimitere la hotărârea RSV ⁽⁵⁾ a Curții Europene de Justiție, s-a susținut că protecția așteptărilor legitime ale beneficiarilor împiedica orice recuperare a ajutorului, deoarece Comisia avea deja cunoștință despre ajutor la 29 august 2001 dar nu l-a supus unei proceduri de investigație până la data de 20 aprilie 2005, când a solicitat informații. Mai mult, în cazul recuperării, un mare număr de întreprinderi riscă să intre în insolabilitate.

V. EVALUAREA MĂSURII

(27) În conformitate cu articolul 43 din Regulamentul (CE) nr. 2200/96 din 28 octombrie 1996 privind organizarea comună a piețelor din sectorul fructelor și legumelor ⁽⁶⁾, articolele 87, 88 și 89 din Tratatul CE se aplică producției bunurilor specificate în regulament și comerțului cu aceste bunuri. În consecință, producția și comerțul cu fructe și legume fac obiectul dispozițiilor comunitare privind acordarea ajutoarelor de stat.

(28) În conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

⁽⁵⁾ Cauza 223/85, Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV/Comisia, Rec. 1987, p. 4617.

⁽⁶⁾ JO L 297, 21.11.1996, p. 1.

(29) CEJ a hotărât că, atunci când se evaluează dacă o măsură de stat constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 din Tratatul CE, trebuie stabilit dacă întreprinderea beneficiară a primit un avantaj economic pe care nu l-ar fi primit în condiții normale de piață ⁽⁷⁾ sau dacă aceasta a evitat costuri pe care ar fi trebuit în mod normal să le suporte din resursele sale proprii ⁽⁸⁾.

(30) Măsura sub forma unor rambursări de impozite acordă întreprinderilor beneficiare avantaje economice sub forma unei poveri fiscale reduse. Acest lucru le permite să evite costuri pe care, în împrejurări normale, ar fi trebuit să le suporte din resursele lor proprii. Ajutorul este acordat din fonduri publice unor întreprinderi specifice, și anume întreprinderilor agricole și forestiere angajate în producție care utilizează sere și spații acoperite.

(31) Ajutorul nu este acordat tuturor întreprinderilor și este, prin urmare, selectiv. În consecință, măsura constituie ajutor în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

(32) De asemenea, rambursarea impozitelor poate să denatureze concurența ⁽⁹⁾ și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre ⁽¹⁰⁾.

(33) Germania este un producător semnificativ de produse de seră. Comerțul cu aceste produse este și el semnificativ, conform statisticilor următoare.

⁽⁷⁾ Cauza C-39/94, Italia/Comisia, Rec. 1996, p. I-3547, punctul 60.

⁽⁸⁾ Cauza C-301/87, Franța/Comisia, Rec. 1990 p. I-307, punctul 41.

⁽⁹⁾ Conform jurisprudenței CEJ, ameliorarea poziției concurențiale a unei întreprinderi prin ajutoare de stat produce, în general, o denaturare a concurenței față de întreprinderile concurente care nu primesc un sprijin similar (Cauza C-730/79, Rec. 1980, p. 2671, punctele 11 și 12).

⁽¹⁰⁾ A se vedea statisticile de mai jos (sursa: Eurostat).

	2001	2002	2003	2004	2005
<i>Legume</i>					
<i>Import</i>					
Valoare (în mii de EUR)	6 705 483	6 936 685	7 049 757	6 845 103	6 979 459
Cantitatea (în tone)	5 346 123	5 365 972	5 599 183	5 621 769	5 464 528
<i>Export</i>					
Valoare (în mii de EUR)	867 832	985 187	1 030 880	1 045 543	1 122 869
Cantitatea (în tone)	2 227 612	2 243 611	2 133 544	2 164 328	2 345 796
<i>Flori</i>					
<i>Import</i>					
Valoare (în mii de EUR)	3 413 206	3 614 349	3 673 148	3 691 913	3 723 794
Cantitatea (în tone)	1 285 460	1 442 078	1 547 266	1 573 104	1 671 568
<i>Export</i>					
Valoare (în mii de EUR)	405 250	482 993	546 938	526 374	573 022
Cantitatea (în tone)	235 333	326 613	286 080	283 426	355 969

- (34) Produsele de seră ale Germaniei sunt în concurență cu produsele de seră ale altor state membre. Nu numai că Germania și terții interesați nu au contestat acest fapt, ci au explicat și că întreprinderile de culturi în sere au fost scutite de impozit în mod special pentru a-și îmbunătăți situația concurențială față de concurenții olandezi, care, conform aceluiași informații, se bucură de condiții de producție mai favorabile datorită unor prețuri brute mai mici la energie. Așadar, este implicată concurența directă. Afirmatia unui terț interesat conform căreia produsele de seră nu erau în concurență directă cu produsele cultivate în aer liber este, așadar, lipsită de substanță în condițiile în care există concurență între produsele de seră ale Germaniei și produsele de seră ale altor state membre, inclusiv produsele de seră olandeze.
- (35) În consecință, scutirea acordată pentru impozite care, de fapt, ar trebui plătite poate să denatureze concurența. Argumentul conform căruia prețurile la energie sunt mai favorabile în alte state membre este lipsit de importanță⁽¹¹⁾. Chiar dacă ar fi adevărat că punctele de plecare diferă cu privire la aceste factor de producție, aceasta nu ar modifica faptul că rambursarea impozitelor acordată de Germania poate să denatureze concurența.
- (36) De asemenea, ajutorul poate să afecteze comerțul între statele membre. Acest lucru este indicat de fluxurile de schimburi comerciale, care nu sunt ne semnificative, după

cum s-a demonstrat mai sus. Chiar dacă ar fi adevărat, după cum s-a susținut, că suprafața culturilor în sere a fost redusă în mod drastic iar importurile Germaniei au crescut, acest lucru nu dovedește nicidecum că nu a fost afectat comerțul. Nu se poate exclude că, în lipsa măsurii în cauză, suprafața cultivată ar fi fost redusă și mai drastic și/sau importurile Germaniei ar fi crescut și mai mult. Dat fiind că există schimburi comerciale intracomunitare pentru produse de seră cu Germania, nu se pune problema de a constata cât de semnificative ar fi cantitățile produse în Germania.

- (37) Cu toate acestea, interdicția de a acorda ajutoare de stat în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE nu se aplică fără excepții. Comisia a examinat dacă se aplică oricare dintre excepțiile la interdicția de principiu a ajutoarelor în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE.
- (38) Excepțiile prevăzute la articolul 87 alineatul (2) din Tratatul CE, referitoare la ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali, ajutoarele destinate reparării pagubelor provocate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare și ajutoarele acordate economiei anumitor regiuni din Republica Federală Germania sunt irelevante în contextul de față, indiferent de cine sunt beneficiarii schemei în cauză.

⁽¹¹⁾ Cauza 173/73, Italia/Comisia, Rec. 1974, p. 709, punctele 36-40.

- (39) Comisia consideră că excepțiile prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE cu privire la dezvoltarea anumitor zone nu se aplică schemei în cauză deoarece măsura nu cuprinde ajutor pentru promovarea dezvoltării economice a unor regiuni în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut.
- (40) În ce privește excepția prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE, este suficient de observat că schema de impozitare în cauză nu reprezintă un proiect important de interes european comun și nu vizează remedierea unor perturbări grave ale economiei Germaniei. De asemenea, ajutorul nu este destinat să promoveze cultura și conservarea patrimoniului în sensul excepției prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (d) din Tratatul CE.
- (41) Comisia subliniază, în această privință, că nici autoritățile germane și nici părțile interesate nu au invocat excepțiile anterioare în cursul procedurii de investigație.
- (42) Așadar, singura excepție care ar putea fi luată în considerare este cea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (c), conform căreia un ajutor poate fi considerat compatibil cu piața comună atunci când este destinat să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acest ajutor nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.
- (43) Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol ⁽¹²⁾ se aplică măsurilor analizate aici ⁽¹³⁾.
- (44) Cu toate acestea, nici orientările comunitare și nici alte norme privind agricultura nu prevăd, cu privire la măsurile descrise mai sus, scutiri specifice de la interdicția de principiu a acordării ajutoarelor, prevăzută la articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE. În special, Comisia constată faptul că punctul 4 al orientărilor comunitare, privind ajutoarele pentru investiții, nu se aplică în cazul de față. Rambursarea impozitului nu este condiționată de efectuarea unor investiții.
- (45) Germania și mai mulți terți interesați sunt de părere că ajutorul beneficiază de o justificare specială în temeiul articolului 8 alineatul (2) litera (f) din Directiva 92/81/CEE și al articolului 15 alineatul (3) al actului succesor al acesteia, și anume Directiva 2003/96/CE, și că acest lucru ar fi permis în temeiul punctului 3.4 din orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol.
- (46) Referitor la Directiva 2003/96/CE, se prevede la considerentele 15 și 24 că măsurile care introduc rate de impozitare diferențiate trebuie să fie în conformitate cu normele privind piața comună și concurența pentru a nu produce denaturări ale concurenței. Faptul că este obligatorie aplicarea normelor privind concurența este confirmat și de articolul 26 din Directiva 2003/96/CE, prin care se stipulează către statele membre că măsurile precum rambursările de impozite în sensul directivei ar putea constitui ajutoare de stat și, în aceste cazuri, trebuie notificate în conformitate cu articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE. Articolul stipulează în mod expres că informațiile furnizate Comisiei în temeiul directivei nu eliberează statele membre de obligația de notificare în temeiul articolului 88 alineatul (3) din Tratatul CE.
- (47) Același lucru este valabil și pentru Directiva 92/81/CEE, care prevede la considerente (considerentul 6) că statele membre pot aplica în mod facultativ anumite (...) scutiri (...) atunci când acest lucru nu duce la denaturări ale concurenței. La articolul 8 alineatul (2) se prevede că statele membre pot aplica scutiri totale sau parțiale de impozitare sau reduceri ale acesteia „fără să aducă atingere altor dispoziții comunitare”. Comisia reamintește, cu această ocazie, competența sa în aspectele privind ajutoarele de stat, care decurge direct din Tratatul CE. Legislația comunitară nu poate afecta în niciun fel competența Comisiei în acest domeniu.
- (48) Germania afirmă că rambursarea impozitelor constituie punerea în aplicare a unei competențe acordate statelor membre prin directivele menționate anterior, iar Comisia răspunde amintind că acest lucru este posibil numai cu îndeplinirea condițiilor menționate anterior. De asemenea, Germania susține că ar fi contradictoriu pentru Comisie, care, în cele din urmă, a propus acele directive, să ofere Germaniei argumentul că măsura duce la un risc pentru piața comună. În primul rând, Germania nu a susținut că, în conformitate cu interpretarea Comisiei, nu exista nicio posibilitate de aplicare efectivă a directivelor menționate. În mod evident, Comisia nu exclude posibilitatea existenței unor cazuri care au fost concepute în temeiul directivelor, dar care, în același timp, îndeplinesc condițiile privind concurența loială. Comisia subliniază faptul că directivele doar permit un tratament fiscal favorabil în acest stadiu de apropiere a legislației fiscale. Ele nu prescriu acest tratament.

⁽¹²⁾ JO C 232, 12.8.2000, p. 17.

⁽¹³⁾ Comunicarea Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile evaluării ajutoarelor de stat ilegale (JO C 119, 22.5.2002, p. 22).

- (49) Germania contestă faptul că aspectele legate de dreptul concurenței ale directivelor în cauză sunt chestiuni prioritare. Cu toate acestea, reiese din considerentele anterioare că, în orice caz, și anume chiar dacă aceste considerente de drept al concurenței nu sunt prioritare, ajutoarele de tipul rambursării de impozite în cauză trebuie examinate în temeiul normelor relevante privind concurența prevăzute de Tratatul CE. Chestiunea existenței sau nu a acestei priorități este, așadar, lipsită de însemnătate ⁽¹⁴⁾.
- (50) Competența de evaluare și decizie acordată Comisiei de Tratatul CE cu privire la aplicarea excepțiilor în temeiul articolului 87 alineatul (3) nu a fost și nu poate fi limitată de directivele în cauză în niciun fel.
- (51) Punctul 3.5 din orientările comunitare reflectă principiile politicii privind ajutoarele de stat și ale politicii agricole comune. La acesta se stipulează că măsurile de ajutor de stat unilaterale, destinate numai ameliorării situației financiare a producătorilor, dar care nu contribuie sub nicio formă la dezvoltarea sectorului, în special ajutoarele acordate exclusiv pe baza prețurilor, a cantității, a unității de producție sau a unității de mijloace de producție, sunt considerate ajutoare de exploatare și sunt incompatibile cu piața comună.
- (52) După cum s-a mai afirmat, ajutorul în cauză nu este condiționat de investiții destinate modernizării sectorului (cum ar fi îmbunătățirea izolării termice sau investiții pentru eficientizarea consumului energetic). Dimpotrivă, ajustările necesare (de tipul celor menționate anterior) pot suferi amânări din cauza acestei subvenționări. În consecință, sectorul rămâne dependent de acest ajutor. Dezvoltarea fie nu se produce deloc, fie se produce numai după o întârziere corespunzătoare. Contrar celor afirmate de unii terți interesați, nu numai că nu există niciun efect de stimulare a realizării investițiilor necesare, ci chiar și stimulentele existente al prețurilor mari la energie este diminuat prin acordarea acestor subvenții. Ajutorul în cauză trebuie astfel clasificat în categoria ajutorului pentru funcționare, în sensul menționat anterior.
- (53) Noile orientări comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007-2013 ⁽¹⁵⁾ nu au intrat în vigoare decât la 1 ianuarie 2007. Punctul 172 prevede aplicabilitatea retroactivă cu privire la rambursări ilegale de impozite acordate în temeiul Directivei 2003/96/CE, dar numai în cazul în care condițiile acelei directive au fost îndeplinite și nu a existat vreo diferențiere în cadrul sectorului agricol. Același lucru s-ar aplica și rambursărilor ilegale de impozite acordate în temeiul Directivei 92/81/CEE. Totuși, dat fiind că măsura în cauză se aplică numai în favoarea anumitor întreprinderi agricole, punctul 172 nu constituie o bază care să permită Comisiei să considere rambursările de impozite respective ca fiind compatibile cu piața comună.
- (54) Germania intenționează să justifice compatibilitatea ajutorului în temeiul orientărilor privind mediul. Comisia a avut în vedere și aplicarea punctului 23 și a punctului 51 și următoarele din orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului, care permit acordarea unor ajutoare pentru funcționare în anumite condiții. Orientările privind agricultura din 2000 fac trimitere, la punctul 5.6.2, la aceste orientări privind mediul.
- (55) La punctul 23 din orientările privind mediul se stipulează că scutiile sau reducerile de impozit care au ca efect protecția mediului, în beneficiul unor întreprinderi din anumite categorii, astfel încât să se evite plasarea acestora într-o situație de concurență dificilă, ar putea fi acceptabile, cu condiția ca aceste scutiri să fie *necesare* în vederea asigurării adoptării sau a aplicării în continuare a impozitării pentru toate produsele.
- (56) Comisia reamintește că, în temeiul punctului 50 din orientările privind mediul, măsurile fiscale în cauză ar trebui să aducă, în general, o contribuție semnificativă la protecția mediului. Trebuie să se asigure faptul că scutiile, prin însăși natura lor, nu aduc atingere obiectivelor generale urmărite.
- (57) Pe baza documentelor (studiului) furnizate ulterior, Germania a demonstrat că, în pofida creșterii impozitelor la energie, consumul energetic a scăzut continuu și eficiența energetică a crescut, atât la culturile de legume, cât și la culturile de flori realizate în sere.
- (58) În consecință, Comisia consideră că întreprinderile în cauză au recunoscut nevoia de a lua măsuri pentru realizarea unor îmbunătățiri cu privire la protecția mediului.
- (59) Orientările privind mediul fac distincția între noile impozite (punctul 51.1) și, respectiv, impozitele existente (punctele 51.2 și 52).
- (60) Legea privind impozitarea carburanților era în vigoare atunci când a fost modificată, la 16 august 2001, prin Legea de modificare a Legii privind impozitarea carburanților, care a acordat rambursările de impozite. Așadar, trebuie considerat că a „existat”, în sensul punctului 51.2 sau al punctului 52 din orientările privind mediul, la data la care legea de modificare a fost introdusă.

⁽¹⁴⁾ Cauza T-184/97, BP Chemicals/Comisia, Rec. 2000, p. II-3145, punctul 59 și următoarele.

⁽¹⁵⁾ JO C 319, 27.12.2006, p. 1.

- (61) Punctul 51.2 prevede aplicarea dispozițiilor de la punctul 51.1 dacă sunt îndeplinite ambele condiții următoare: (a) impozitul în cauză trebuie să aibă un efect pozitiv important în ceea ce privește protecția mediului și (b) derogările pentru întreprinderile în cauză trebuie să fi fost decise simultan cu adoptarea taxei sau trebuie să fi devenit necesare ca rezultat al unei modificări importante a condițiilor economice care au adus întreprinderea într-o situație concurențială deosebit de dificilă. În cel de-al doilea caz, cuantumul reducerii nu poate fi superior creșterii costurilor care rezultă în urma modificării condițiilor economice. Atunci când nu se mai înregistrează o creștere a costurilor, reducerea nu se mai aplică.
- (62) Condițiile menționate la litera (a) și la litera (b) trebuie îndeplinite cumulativ în vederea aplicării punctului 51.1 din orientările privind mediul. În ceea ce privește condițiile de la litera (b), prima opțiune, care necesită ca derogările pentru întreprinderile în cauză trebuie să fi fost decise simultan cu adoptarea taxei, Comisia constată că toate reducerile de impozite au fost acordate după adoptarea legii fiscale și nu la data adoptării acesteia. Așadar, prima opțiune nu este îndeplinită. Cea de-a doua opțiune necesită nu numai dovada unei modificări importante a condițiilor economice ale întreprinderilor în cauză, ci și dovada faptului că valoarea reducerii nu depășește creșterea costurilor generate de modificarea condițiilor economice. Germania nu a furnizat dovezi care să permită Comisiei să considere că aceste condiții sunt îndeplinite. Așadar, nici cea de-a doua opțiune de la litera (b) nu este îndeplinită. În consecință, punctul 51.2 nu poate fi aplicat.
- (63) Comisia a analizat dacă se poate aplica punctul 52. Acesta prevede că, în cazul în care un impozit existent face obiectul unei creșteri importante și în cazul în care statul membru în cauză consideră că sunt necesare derogări pentru anumite întreprinderi, condițiile prevăzute la punctul 51.1 privind noile impozite se aplică prin analogie. În consecință, trebuie analizat dacă impozitele au făcut obiectul unei creșteri importante și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la punctul 51.1 din orientările privind mediul.
- (64) Toate impozitele existente au fost majorate cu peste 20 % (a se vedea anexa I). Comisia consideră această creștere ca fiind una importantă în sensul punctului 52 din orientările privind mediul. Comisia constată că, în opinia Germaniei, reducerile de impozite în cauză sunt necesare pentru existența în continuare a întreprinderilor de cultură în sere care beneficiază de ele.
- (65) Cu toate acestea, punctul 52 poate fi aplicat numai reducerilor fiscale acordate care nu depășesc creșterea impozitului inițial, altfel spus partea nouă a impozitului existent. Punctul 52 face trimitere la normele aplicabile noilor impozite. Drept consecință, majorarea impozitului este evaluată, prin analogie, în același mod ca și introducerea unui impozit nou. Analogia poate fi aplicată numai părții noi, și anume părții majorate a impozitului. Numai prin acest raționament se asigură că criteriile suplimentare care trebuie aplicate la evaluarea impozitelor existente nu sunt trecute cu vederea în cazul evaluării majorării unui impozit. Pornind de la această premisă, Comisia a stabilit faptele următoare:
- (66) În ce privește păcura, impozitul inițial a fost majorat de la 40,90 EUR/1 000 l la 61,35 EUR/1 000 l. În consecință, Comisia consideră că orice reducere a impozitului care coboară sub nivelul inițial (adică 40,90 EUR/1 000 l) nu poate fi justificată în temeiul orientărilor privind mediul și, prin urmare, este incompatibilă cu piața comună.
- (67) În ceea ce privește gazul natural, impozitul inițial a fost majorat de la 1,87 EUR/MWh la 3,476 EUR/MWh (de la 1 aprilie 1999) și la 5,50 EUR/MWh (din 2003). În consecință, Comisia consideră că orice reducere a impozitului care coboară sub nivelul inițial (adică 1,87 EUR/MWh) nu poate fi justificată în temeiul orientărilor privind mediul și, prin urmare, este incompatibilă cu piața comună.
- (68) În ceea ce privește gazul petrolier lichefiat, impozitul inițial a fost majorat de la 25,56 EUR/1 000 kg la 38,34 EUR/1 000 kg (de la 1 aprilie 1999) și la 60,60 EUR/1 000 kg (din 2003). În consecință, Comisia consideră că orice reducere a impozitului care coboară sub nivelul inițial (adică 25,56 EUR/1 000 kg) nu poate fi justificată în temeiul orientărilor privind mediul și, prin urmare, este incompatibilă cu piața comună.

(69) În ceea ce privește partea din ajutor care nu a coborât sub majorarea impozitului în 1999, Comisia a stabilit, de asemenea, dacă au fost respectate condițiile punctului 51.1 litera (b) (aplicabil prin analogie în conformitate cu punctul 52 din orientări).

(70) Punctul 51.1 litera (b) prevede că deciziile de scutire pe o perioadă de zece ani fără caracter descrescător se pot justifica în două cazuri și stipulează două condiții suplimentare care trebuie îndeplinite: (a) în cazul în care reducerea se referă la un impozit comunitar, suma plătită efectiv de întreprinderi după reducere trebuie să rămână superioară sumei minime comunitare pentru a stimula întreprinderile să îmbunătățească protecția mediului; (b) în cazul în care reducerea se referă la un impozit național impus în absența unui impozit comunitar, întreprinderile care beneficiază de reducere trebuie totuși să plătească o parte *importantă* din impozitul național. Ca alternativă, orientările privind mediul prevăd adoptarea altor măsuri posibile (de exemplu, acorduri voluntare), ceea ce nu este cazul aici.

(71) În ceea ce privește cele trei produse respective, și anume păcura, gazul natural și gazul petrolier lichefiat, nivelul inițial de impozitare aplicat înainte de majorarea impozitării în 1999 depășea minimele comunitare:

Pentru păcură, cota minimă de impozitare la nivel comunitar era de 18,00 EUR/1 000 l⁽¹⁶⁾ pentru anii 2001-2003 și de 21,00 EUR/1 000 l⁽¹⁷⁾ pentru anii 2004-2006, fiind așadar mai mică decât nivelul inițial de impozitare de 40,90 EUR/1 000 l.

Pentru gazul natural, cota minimă de impozitare la nivel comunitar era de 0,54 EUR/MWh pentru anii 2004-2006, fiind așadar mai mică decât nivelul inițial de impozitare de 1,87 EUR/MWh.

Pentru gazul petrolier lichefiat, cota minimă de impozitare la nivel comunitar era de 0 EUR/1 000 kg, fiind așadar mai mică decât nivelul inițial de impozitare de 25,56 EUR/1 000 kg.

(72) Referitor la păcură, care *nu* a constituit obiectul unui minim comunitar în anii 2001-2003, punctul 51.1 litera (b) al doilea paragraf din orientările privind

⁽¹⁶⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 92/82/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea cotelor accizelor la carburanți.

⁽¹⁷⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

ajutoarele de stat pentru protecția mediului 2001 prevede că întreprinderile beneficiare trebuie să plătească o parte importantă din impozitul național. Motivul acestui lucru este ca aceștia să fie stimulați să își îmbunătățească performanța privind protecția mediului. Comisia a constatat, în practica sa, că în general 20 %, sau minimul comunitar aplicabil utilizărilor energiei care cad sub incidența directivelor respective, poate fi considerat ca o parte importantă.

(73) Chiar dacă se ia în considerare cea mai mare cotă națională aplicabilă în perioada în cauză, și anume 5,50 EUR/MWh, în anul 2003, pragul de 20 % înseamnă numai 1,1 EUR/MWh și, așadar, rămâne sub nivelul inițial de impozitare de 1,87 EUR/MWh.

(74) Din aceste motive, Comisia trage concluzia că, în măsura în care reducerile de impozit nu coboară sub nivelurile inițiale de impozitare dinainte de majorarea din 1999, condițiile stabilite la punctul 51.1 litera (b) sunt îndeplinite.

(75) Cu privire la păcură, Comisia consideră astfel că partea din reducerea impozitului care coboară sub nivelul cotei inițiale (și anume 40,90 EUR/1 000 l) este incompatibilă și că partea din reducere care depășește cota inițială (reducerea de la 61,35 EUR/1 000 l la 40,90 EUR/1 000 l) este compatibilă cu piața comună.

(76) Cu privire la gazul natural, Comisia consideră astfel că partea din reducerea impozitului care coboară sub nivelul cotei inițiale (și anume 1,87 EUR/MWh) este incompatibilă și că partea din reducere care depășește cota inițială (reducerea de la 3,476 EUR/MWh pentru anii 2001-2002 și de la 5,50 EUR/MWh pentru anii 2003-2006 la 1,87 EUR/MWh) este compatibilă cu piața comună.

(77) Cu privire la gazul petrolier lichefiat, Comisia consideră astfel că partea din reducerea impozitului care coboară sub nivelul cotei inițiale (și anume 25,56 EUR/1 000 kg) este incompatibilă și că partea din reducere care depășește cota inițială (reducerea de la 38,34 EUR/1 000 kg pentru anii 2001-2002 și de la 60,60 EUR/1 000 kg pentru anii 2003-2006) este compatibilă cu piața comună.

- (78) Comisia constată că ajutorul acordat în anii 2001-2004 a fost acordat cu încălcarea articolului 93 alineatul (2) din Tratatul CE [în prezent articolul 88 alineatul (2)] fără ca acest ajutor să fie notificat Comisiei în timp util și fără a se aștepta decizia Comisiei.
- (79) Germania susține că, încă de la data de 29 august 2001, Comisia a avut cunoștință de ajutorul respectiv dar că nu a inițiat procedurile prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE decât la data de 22 octombrie 2005. În opinia Germaniei, această decizie este prea tardivă și, cu trimitere la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, nu poate fi compatibilă cu principiile administrării corecte. În consecință, Germania susține că stabilirea incompatibilității ajutorului în cauză cu piața comună nu mai ține de competența Comisiei.
- (80) Ajutorul ilegal nu este eligibil pentru perioadele de examinare scurte specificate la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999. Cu toate acestea, principiile administrării corecte rămân aplicabile. Comisia subliniază, totuși, faptul că și-a rezervat dreptul de a examina ajutorul în cauză în Decizia sa C(2002) 441 final din 13 februarie 2002 adresată Germaniei.
- (81) De la data menționată de Germania (29 august 2001) până la deschiderea procedurii oficiale de investigație (20 octombrie 2005), Comisia a trimis cel puțin trei solicitări de informații Germaniei și a avut o reuniune cu reprezentanții acesteia. De asemenea, numai în cursul acestei perioade a aflat Comisia despre cele două prelungiri ale rambursării impozitelor, cu câte doi ani în fiecare caz. În aceeași perioadă, Germania a trimis Comisiei cel puțin cinci comunicări cu informații suplimentare. Simplul fapt că, în cursul acestei perioade, Germania a trimis cinci comunicări Comisiei dovedește că și Germania împărtășea opinia că informațiile nu fuseseră suficient de complete pentru a permite Comisiei să ia o decizie în acest caz. Citarea hotărârii RSV nu modifică acest fapt. Cauza care a constituit obiectul hotărârii este diferită. În acel caz, Comisia nu numai că avusese deja informații detaliate despre ajutor (ceea ce nu s-a întâmplat în cazul de față), ci luase chiar o decizie privind măsura de bază. Chiar și ținând cont de jurisprudența relevantă a CEJ, nu se poate susține că a existat o lipsă de reacție din partea Comisiei. Articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 nu a fost încălcat.
- (82) Cu privire la partea notificată a ajutorului (fostul număr N 189/05), nici Germania și nici terții interesați nu au contestat existența unor încălcări specifice ale perioadelor de examinare la care se face trimitere la articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999. De asemenea, Germania nu a aplicat procedura prevăzută la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul în cauză.
- (83) Așadar, argumentele Germaniei cu privire la aplicarea concretă a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 trebuie respinse.
- (84) Comisia subliniază faptul că, în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 [actualul articol 88] din Tratatul CE ⁽¹⁸⁾, orice ajutor ilegal acordat în cadrul schemei în cauză și despre care s-a constatat că este incompatibil cu piața comună trebuie să fie recuperat.
- (85) Articolul 14 alineatul (1) prevede următoarele: „Comisia nu solicită recuperarea ajutorului în cazul în care aceasta ar contraveni unui principiu general de drept comunitar.” Comisia trebuie să ia în considerare, din proprie inițiativă, circumstanțele extraordinare care oferă o astfel de justificare ⁽¹⁹⁾.
- (86) Trebuie examinat dacă, în acest caz, orice principiu general al dreptului comunitar, cum ar fi principiul așteptărilor legitime sau cel al securității juridice, poate fi aplicat pentru a împiedica recuperarea de la beneficiari a ajutorului ilegal și incompatibil.
- (87) Protecția așteptărilor legitime este un principiu general protejat în cadrul dreptului comunitar. Pentru apariția unor așteptări legitime, sunt necesare asigurări prealabile furnizate de administrația Comisiei cu privire la legalitatea unei anumite măsuri. Așadar, trebuie să existe un act sau un mod de a proceda din partea administrației comunitare care să poată da naștere unor astfel de așteptări ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁸⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽¹⁹⁾ Cauza 223/85, Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV/Comisia, Rec. 1987, p. 4617.

⁽²⁰⁾ Cauza C-265/85, Van den Bergh en Jurgens/Comisia, Rec. 1987, p. 1155, punctul 44; cauza C-152/88, Sofrimport/Comisia, Rec. 1990, p. I-2477, punctul 26; cauza T-290/97, Mehibas Dordtselaan/Comisia, Rec. 2000, p. II-15, punctul 59; cauza T-223/00, Kyowa Hakko Kogyo/Comisia, Rec. 2003, p. II-2553, punctul 51.

- (88) Conform jurisprudenței, principiul securității juridice este încălcat atunci când circumstanțele insecurității și lipsei de claritate duc la crearea unei situații echivoce pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice înainte de a putea lua orice măsură prin care să dispună recuperarea ⁽²¹⁾.
- (89) Germania nu a demonstrat în mod specific de ce recuperarea însăși nu ar fi compatibilă cu buna administrare. În temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999, principiul care se aplică este că ajutorul considerat ilegal și incompatibil cu piața comună trebuie recuperat.
- (90) Singura excepție o constituie cazurile în care recuperarea ar încălca principii generale de drept comunitar. Nu s-a constatat nicio astfel de încălcare. Îndeosebi, nu a fost considerată întemeiată sau necesitănd protecție nicio așteptare legitimă din partea Germaniei. Nu a fost considerată întemeiată pentru că ajutorul nu fusese notificat. Germania nu putea, în consecință, să aibă așteptări legitime în ce privește existența ajutorului respectiv. Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât, prin scrisoarea menționată anterior, din data de 13 februarie 2002, Comisia atrăsese Germaniei atenția asupra posibilității ca ajutorul să fie verificat. Conform jurisprudenței CEJ, o întreprindere prudentă ar fi putut și ar fi trebuit să solicite autorităților germane să-i confirme dacă ajutorul fusese notificat și, astfel, ar fi aflat că există un risc ca acesta să fie supus recuperării ⁽²²⁾. Dacă această întreprindere a omis în mod deliberat sau din neglijență să întrebe acest lucru, înseamnă că așteptările sale legitime nu merită să fie protejate.
- (91) Drept răspuns la obiecția Germaniei conform căreia, în urma unor declarații verbale ale funcționarilor Comisiei, Germaniei i s-a creat impresia că ajutorul era compatibil cu piața comună, Comisia subliniază că își rezervă dreptul exclusiv, prin autoritatea colegiului comisarilor, de a adopta astfel de decizii. Ea mai subliniază și faptul că nu există niciun document emis de Comisie din care să se poată trage concluzia că ajutorul în cauză este compatibil cu piața comună.
- (92) Drept răspuns la obiecția conform căreia, în eventualitatea unei posibile recuperări, un mare număr de întreprinderi ar risca să devină insolvabile, Comisia reiterează faptul că recuperarea unei părți a ajutorului este necesară pentru a putea permite revenirea la starea de fapt anterioară, adică la situația în care concurența nu era denaturată. Dacă acest lucru înseamnă că unele întreprinderi individuale nu sunt viabile, acest lucru nu este decât rezultatul concurenței care se desfășoară în condiții de economie de piață.
- (93) Din considerentele formulate în decizie, reiese în mod clar că recuperarea subvențiilor în cauză nu poate fi contestată pe motive de securitate juridică.
- (94) Rambursările de impozite acordate trebuie, în principiu, recuperate integral în cazurile în care s-a constatat că ele constituie ajutoare incompatibile cu piața comună.
- (95) Decizia privește rambursarea de impozite în cauză și trebuie, inclusiv în ceea ce privește recuperarea, efectuată fără întârziere în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE.
- (96) Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului prevede că, atunci când se iau decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Comisia hotărăște ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar. Așadar, Germania trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiari ajutorul incompatibil acordat. Germania trebuie să ceară beneficiarilor în cauză să ramburseze ajutorul în termen de două luni de la data publicării prezentei decizii. Ajutorul de recuperat include dobânda, calculată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999.
- (97) Cu toate acestea, orice ajutor individual acordat în temeiul prezentei scheme și care satisface, la data acordării sale, condițiile prevăzute de regulamentele Comisiei adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 994/98 al Consiliului sau prin orice altă schemă de ajutor aprobată este compatibil cu piața comună până la concurența cu valorile admise ale intensității ajutorului.
- (98) Mai mult, experiența Comisiei a arătat că sumele foarte mici de ajutor acordate cu respectarea anumitor condiții nu se află sub incidența articolului 87 alineatul (1) din tratat.

⁽²¹⁾ Cauza T-308/00, Salzgitter AG/Comisia, nepublicată încă în *Recueil*, punctul 180.

⁽²²⁾ Deufil GmbH & Co. KG/Comisia, Rec. 1987, p. 901.

- (99) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1860/2004⁽²³⁾, ajutorul care nu depășește 3 000 EUR per beneficiar într-o perioadă de trei ani (această valoare cuprinde ajutorul *de minimis* acordat oricărei întreprinderi) nu afectează schimburile comerciale între statele membre și nu denaturează sau nu amenință să denatureze concurența și, în consecință, nu intră sub incidența articolului 87 alineatul (1) din tratat.
- (100) În conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1860/2004, același lucru se aplică ajutorului acordat înainte de intrarea sa în vigoare, cu condiția îndeplinirii dispozițiilor articolelor 1 și 3 din regulament.
- (101) La 1 ianuarie 2008, Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 a fost înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 din 20 decembrie 2007 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor *de minimis* în sectorul producției de produse agricole⁽²⁴⁾, care majorează valoarea ajutorului *de minimis* la 7 500 EUR per beneficiar în orice perioadă de trei ani fiscali, indiferent de forma ajutorului sau de obiectivul vizat, în limitele unei valori maxime per stat membru, egală cu 0,6 % din valoarea producției anuale.
- (102) Articolul 6 alineatul (1) din regulamentul în cauză stipulează că „prezentul regulament se aplică ajutoarelor acordate anterior datei de 1 ianuarie 2008 în favoarea întreprinderilor din sectorul producției agricole, cu condiția ca respectivele ajutoare să îndeplinească toate condițiile stabilite la articolele 1-4, cu excepția solicitării unei referințe explicite la prezentul regulament prevăzute la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf”.
- (103) Articolul 6 alineatul (2) din același regulament stipulează că „se consideră că niciun ajutor *de minimis* acordat între 1 ianuarie 2005 și șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, care îndeplinește condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1860/2004, aplicabile sectorului producției agricole până la data intrării în vigoare a prezentului regulament, nu îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 87 alineatul (1) din tratat și, prin urmare, este exceptat de la obligația de notificare prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din tratat”.
- (104) În acest context, Comisia consideră că o reducere a impozitului până la o valoare maximă de 3 000 EUR nu ar constitui ajutor de stat în cazul în care ar fi respectate dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1860/2004 la data acordării ajutorului, precum și că o reducere a impozitului până la o valoare maximă de 7 500 EUR nu ar constitui ajutor de stat în cazul în care ar fi respectate dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1535/2007 la data acordării ajutorului.

VI. CONCLUZII

- (105) Prin prezenta decizie, ajutorul de stat acordat întreprinderilor agricole și forestiere și destinat încălzirii serelor sau a spațiilor acoperite în scopul cultivării plantelor, în temeiul Legii de modificare a Legii privind impozitarea carburanților și Legii privind continuarea reformei taxei ecologice, introdus în mod ilegal de Republica Federală Germania cu încălcarea articolului 88 alineatul (3) din tratat, sau ajutorul pe care intenționează să îl acorde acestora în conformitate cu legea de punere în aplicare a orientărilor este considerat incompatibil cu piața comună în măsura descrisă la punctele 75-77 din prezenta decizie și trebuie recuperat pentru perioada în cauză, în cazurile în care a fost acordat.
- (106) În toate celelalte privințe, ajutorul de stat pe care Republica Federală Germania l-a acordat întreprinderilor agricole și forestiere și destinat încălzirii serelor sau a spațiilor acoperite în scopul cultivării plantelor, în temeiul Legii de modificare a Legii privind impozitarea carburanților și Legii privind continuarea reformei taxei ecologice, este considerat prin prezenta decizie ca fiind compatibil cu piața comună,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Schema de ajutor de stat aplicată de Germania sau pe care aceasta intenționează să o aplice cu privire la întreprinderile agricole și forestiere și destinat încălzirii serelor sau a spațiilor acoperite în scopul cultivării plantelor, în temeiul Legii de modificare a Legii privind impozitarea carburanților și Legii privind continuarea reformei taxei ecologice, precum și Legii de punere în aplicare a orientărilor, este incompatibilă cu piața comună cu privire la partea de reducere a impozitului care coboară sub cota inițială de 40,90 EUR/1 000 l pentru păcură, de 1,87 EUR/MWh pentru gaz natural și de 25,56 EUR/1 000 kg pentru gazul petrolifer lichefiat.

⁽²³⁾ JO L 325, 28.10.2004, p. 4.

⁽²⁴⁾ JO L 337, 21.12.2007, p. 35.

Articolul 2

În toate celelalte privințe, schema de ajutor de stat aplicată de Germania sau pe care aceasta intenționează să o aplice cu privire la întreprinderile agricole și forestiere și destinat încălzirii serelor sau a spațiilor acoperite în scopul cultivării plantelor, în temeiul Legii de modificare a Legii privind impozitarea carburanților și Legii privind continuarea reformei taxei ecologice, precum și Legii de punere în aplicare a orientărilor, este considerată compatibilă cu piața comună.

Articolul 3

Germania retrage partea din schemă la care se face trimitere la articolul 1.

Articolul 4

(1) Germania ia toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiari ajutorul la care se face trimitere la articolul 1.

(2) Ajutoarele care trebuie recuperate includ dobânda începând cu data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor până în momentul recuperării lor efective.

Dobânda se calculează în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei.

(3) Germania anulează toate plățile ajutoarelor restante la care se face trimitere la articolul 1 cu începere de la data prezentei decizii.

(4) Recuperarea se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația națională, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a prezentei decizii.

(5) Germania asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 5

(1) Germania informează Comisia despre evoluția procedurilor naționale de punere în aplicare a prezentei decizii, până la data încheierii procedurilor în cauză.

(2) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Germania furnizează următoarele informații:

(a) lista beneficiarilor care au primit ajutor în cadrul schemei la care se face trimitere la articolul 1 și valoarea totală a ajutorului primit de fiecare dintre ei în cadrul schemei;

(b) valoarea totală (principal și dobânzi de recuperare) de recuperat de la fiecare beneficiar;

(c) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și a celor planificate în vederea respectării prezentei decizii;

(d) documente care să demonstreze că beneficiarii au fost somați să ramburseze ajutorul.

(3) În termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, Germania prezintă, la solicitarea Comisiei, un raport detaliat al măsurilor adoptate sau planificate în vederea respectării prezentei decizii. Raportul furnizează, de asemenea, informații detaliate privind cuantumurile ajutorului și dobânda percepută pe suma de recuperat, care au fost deja recuperate de la fiecare beneficiar.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles, 11 martie 2008.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membre al Comisiei

ANEXA I

IMPOZITAREA ENERGIEI

Păcură

Anul	Cota normală de impozitare	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 1.2 în coroborare cu s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 54(2)(1) în coroborare cu s. 54(3) din Legea privind impozitarea energiei	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 1.4 din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 58(2)(1) din Legea privind impozitarea energiei C 39/2005	Impozitare netă	Impozit minim UE
în EUR/1 000 l					
până la 31.3.1999	40,90 ⁽¹⁾				
la 1.4.1999	61,35 ⁽²⁾				
2000	61,35 ⁽²⁾				
2001	61,35 ⁽²⁾	16,36	40,90	4,09 ⁽³⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2002	61,35	16,36	40,90	4,09 ⁽³⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2003	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2004	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾
2005	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾
2006	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Până la 31 martie 1999, cota normală de impozitare a păcurei (HEL) era de 80,00 DM/1 000 litri. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽²⁾ De la 1 aprilie 1999, cota normală de impozitare a păcurei (HEL) era de 120,00 DM/1 000 litri. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽³⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 409 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților. Impozitarea netă efectivă depinde de nivelul consumului.

⁽⁴⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 205 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților [la 1 august 2006: s. 54(3) din Legea privind impozitarea energiei]. Impozitarea netă efectivă depinde de nivelul consumului.

⁽⁵⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 92/82/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea cotelor accizelor la carburanți.

⁽⁶⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 4 alineatul (1) în coroborare cu anexa I tabelul C din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

Gaz natural

Anul	Cota normală de impozitare	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 3.2 în coroborare cu s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 54(2)(2) în coroborare cu s. 54(3) din Legea privind impozitarea energiei	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 3.4 din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 58(2)(2) din Legea privind impozitarea energiei C 39/2005	Impozitare netă	Impozit minim UE
in EUR/MWh					
până la 31.3.1999	1,87 ⁽¹⁾				
la 1.4.1999	3,476 ⁽²⁾				
2000	3,476 ⁽²⁾				
2001	3,476 ⁽²⁾	1,308	1,84 ⁽³⁾	0,328 ⁽⁴⁾	nearmonizat
2002	3,476	1,308	1,84 ⁽³⁾	0,328 ⁽⁴⁾	nearmonizat
2003	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	nearmonizat
2004	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
2005	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
2006	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Până la 31 martie 1999, cota normală de impozitare a gazului natural era de 3,60 DM/MWh. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽²⁾ De la 1 aprilie 1999 până la 31 decembrie 2001, cota normală de impozitare a gazului natural era de 6,80 DM/MWh. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽³⁾ Valoarea reducerii impozitului conform s. 25(3a)(3.4) din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2002 (Monitorul Oficial al Republicii Federale Germania, Partea I, p. 2778).

⁽⁴⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 409 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților. Impozitarea netă efectivă depinde de valoarea consumată.

⁽⁵⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 205 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților. Impozitarea netă efectivă depinde de valoarea consumată.

⁽⁶⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 4 alineatul (1) în coroborare cu anexa I tabelul C din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

⁽⁷⁾ Convertit în MWh (Tabelul C: 0,15/0,30 EUR/gigajoule pe baza puterii calorifice superioare).

Gaz petrolier lichefiat

Anul	Cota normală de impozitare	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 4.2 în coroborare cu s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 54(2)(3) în coroborare cu s. 54(3) din Legea privind impozitarea energiei	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 4.4 din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 58(2)(3) din Legea privind impozitarea energiei C 39/2005	Impozitare netă	Impozit minim UE
in EUR/1 000 kg					
până la 31.3.1999	25,56 ⁽¹⁾				
la 1.4.1999	38,34 ⁽²⁾				
2000	38,34 ⁽²⁾				
2001	38,34 ⁽²⁾	10,22	25,56	2,56 ⁽³⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2002	38,34	10,22	25,56	2,56 ⁽³⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2003	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2004	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2005	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2006	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Până la 31 martie 1999, rata normală de impozitare a gazul petrolier lichefiat era de 50,00 DM/1 000 kg. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽²⁾ De la 1 aprilie 1999 până la 31 decembrie 2001, cota normală de impozitare a gazului natural era de 75,00 DM/1 000 kg. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽³⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 409 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților. Impozitarea netă efectivă depinde de valoarea consumată.

⁽⁴⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 205 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților. Impozitarea netă efectivă depinde de valoarea consumată.

⁽⁵⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/82/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea cotelor accizelor la carburanți.

⁽⁶⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 4 alineatul (1) în coroborare cu anexa I tabelul C din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

ANEXA II

Informații privind cuantumul ajutorului primit, care trebuie recuperat și deja recuperat

Identitatea beneficiarului	Valoarea totală a ajutorului primit în cadrul schemei (*)	Cuantumul total al ajutorului care trebuie recuperat (*) (principal)	Cuantumul total al ajutorului deja recuperat (*)	
			Principal	Dobândă de recuperare

(*) Monedă națională, în milioane.